

JULIINY ZATRACENÉ POKLADY

„ZNALI JSTE JI LÉPE NEŽ VĚTŠINA LIDÍ, COŽ ZNAMENÁ... SKORO VŮBEC.“

Autor: Tim Devine

Volně inspirováno: Julia Sudakis „Auntie“

Přeloženo z originálu **Julia's Lost Treasures**:

<http://www.goldencobra.org/pdf/2019/Devine%20--%20Julias%20Lost%20Treasures.pdf>

Překlad pro <https://e-larpy.cz/>: **Alena „Kalmiel“ Nekvapilová**

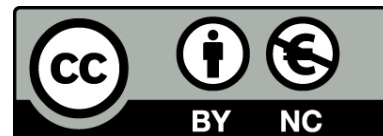
Grafická úprava: **Martina Neherová**

Publikováno pod **CC BY-NC 2.0**

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/2.0/>

Můžete: Sdílet, upravovat

Za podmíněk: Uvádět jméno autora, vyznačit provedené změny,
k nekomerčnímu použití

V této hře budete odkrývat život osoby, která pomohla utvářet ten váš. Stanete se jedním z Juliiných „Ztracených dětí“. Dnes už jste sice dospělí, ale kdysi jste byli opuštěnými dětmi, které se jedno po druhém zatoulaly do její péče. Julie, v jejímž domově jste strávili různá období svého života, sehrála obrovskou roli v utváření vaší osobnosti. V této hře se jako dospělí vrátíte prozkoumat její poklady, které vám snad prozradí něco o tom, jak Julie doopravdy žila a kým byla.

Hráči: 2–6 hráčů v rolích Juliiných „Ztracených dětí“

Délka: 1–2 hodiny

Prostředí: Pokud možno prostor, který připomíná půdu starého domu – tmavé, klidné místo, kde se můžete ponořit do ticha.

Osobní rekvizity a pomůcky: Každý hráč bude potřebovat čistý papír a něco na psaní. Připravte si také baterku nebo jiný podobný zdroj světla a kartonovou krabici nebo jakoukoliv nádobu, která bude představovat Juliinu truhlu. Každý hráč si také připraví tři předměty, které budou představovat poklady nalezené v truhle. Nepovinné pomůcky: Jmenovky a nůžky.

Online materiály: Pokud budete hrát online, hrajte se zapnutou webkamerou a použijte program, ve kterém se všichni navzájem uvidíte. V místnosti, odkud hrajete, vypněte nebo ztlumte světlo – záře z obrazovky bude představovat světlo baterky. Každý z vás bude potřebovat list papíru.

Nepovinné: Virtuální stůl či sdílená prezentace, která bude simulovat truhlu a poklady v ní.

Moderátor

Jedna osoba se ujme role moderátora (zároveň může hrát i jedno ze Ztracených dětí). Některé části textu hry je třeba přečíst v konkrétním okamžiku nahlas – ty jsou označeny písmenem **(M)**. Jako moderátor budete předčítat pokyny a dohlížet na dodržení struktury hry. Budete také pečovat o herní prostor, což znamená, že pokud se kdokoli z hráčů bude cítit špatně, pokud bude potřeba připomenout bezpečnostní opatření nebo pokud bude muset někdo přerušit hru, vy mu pomůžete. Nemusíte se starat o to, jak ostatní hru prožívají, jen udržovat herní prostor, atmosféru a spád.

Bezpečnost

(M) Cílem této hry je prožít společný zážitek, a je velmi důležité, aby se při něm všichni cítili bezpečně. Proto se důrazně doporučuje, abyste si před začátkem hry domluvili různá bezpečnostní opatření, například mechaniku pro střih a pauzu a také kontrolu, zda jsou všichni hráči v pořádku.

Každý, kdo se cítí v psychické či emoční nepohodě nebo si všimne nepohody jiného hráče, může okamžitě zastavit scénu slovem „střih“. Pokud potřebujete hru opustit, oznamte to spoluhráčům slovem „pauza“, aby mohli scénu deeskalovat a umožnit vám zahrát svůj odchod. Před zahájením hry byste si měli také dohodnout pravidla pro fyzický kontakt.

Možná znepokojujivá témata ve hře: Smrt, adopce, útěk z domova, traumata z dětství, emoční zranění, rodinné problémy, ztráta.

Julie

(M) Znali jste ji lépe než většina lidí, což znamená... skoro vůbec. Byla starší než vy, i když nikdo vlastně neví, kolik jí bylo let. I ve svém věku byla velká a silná. Byla vyhýbavá i neskutečně pohotová. Tam, kde jste očekávali laskavost, byla drsná, a tam, kde jste se obávali drsnosti, zase laskavá. Nerada se zabývala minulostí, nikdy o sobě nemluvila a neschovávala si žádné památky. V okolí nebyl nikdo, s kým by měla nějaký vztah, dokonce i nákupy si raději nechávala doručovat domů, než aby se vydávala mezi lidi. Vlastně si ani nepamatujete, že byste ji někdy viděli opustit dům.

Juliiným světem byl její zchátralý dům plný „Ztracených dětí“, jak říkala mladým uprchlíkům, kteří se nejrůznějšími cestami dostali do její péče. Vždy se vám zdála všudypřítomná i nepřítomná zároveň. Každé ze Ztracených dětí k ní mělo jiný vztah, ale všem bez rozdílu připadala velmi tajemná. Jako by něco skrývala.

Ať už to ale bylo jakkoli, všichni jste cítili, že je s vámi a že pro vás vytvořila bezpečný úkryt v těžkých časech. Vnímali jste, že bez ní byste tu nemuseli být. A určitě byste bez ní nebyli tím, kým jste dnes.

Postavy

(M) Julie dala svým Ztraceným dětem přezdívky. Postavu, kterou budete hrát, si vyberete z následujícího seznamu, který necháme kolovat. Pokud uvidíte postavu, kterou byste chtěli hrát, opatrně ji z listu vytrhněte a předejte seznam dál. Pokud vás žádná z nich nezaujala, nebo vás bude hrát více než šest, můžete si vytvořit vlastní postavu podle následující šablony.

Šablona postavy:

(PŘEZDÍVKA), _____ Ztracených dětí. K Julii ses dostal/a, když ti bylo ___ let. Vždycky říkala, že jsi _____. Tvůj život u ní byl _____. Váš vztah byl ke konci _____. Naposledy jste se setkali, když _____.

TULÁK, nejstarší ze Ztracených dětí. K Julii ses dostal/a, když ti bylo deset nebo jedenáct let. Vždycky říkala, že máš „starou duši“ a že jen čekáš, až budeš konečně dospělý/á. Život u ní byl pro tebe těžší než pro ostatní – kvůli věkovému rozdílu se ti obtížně navazovaly kontakty s ostatními dětmi a potřeba pobýt si ve světě dospělých tě někdy nutila mizet na celé týdny. Tvůj vztah s Julií ke konci nebyl moc dobrý. Když jste se viděli/y naposled, ani ses s ní nerozloučil/a. Dospělost ti konečně přinesla štěstí, pomáháš vychovávat další generaci dětí.

KOALA, „pečovatel/ka“ Ztracených dětí. K Julii ses dostal/a ve čtrnácti letech. Vždycky ti říkala, že by ses měl/a méně soustředit na ostatní a trochu více na sebe. Tvůj život u Julie byl naplněný péčí o ostatní Ztracené děti – dobrovolně sis vzal/a na starost domácnost, nákupní seznamy, rozvrhy dětí i jídelníček. Tvůj vztah s Julií ke konci nebyl zrovna podle tvých představ. Naposledy jste se setkali/y, když jsi jí přinesl/a svatební oznámení. Na tvou svatbu však nepřišla. Dospělost ti přinesla partnera, který o tebe pečuje tak, jako jsi ty pečoval/a o ostatní, a kariéru, která ti umožňuje cestovat po světě.

MOZART, hudební génius Ztracených dětí. K Julii jsi přišel/přišla v osmi letech. Vždycky říkala, ať se nepředvádíš, a jen malokdy tvoje nadání pochválila. V jejím domě jsi trávil/a jen minimum času, protože tvůj život zcela vyplňovaly hudební lekce a koncerty. Julie tvou hudbu nebrala moc vážně a vlastně ani nevíš, jestli vůbec někdy byla na některém ze tvých koncertů. Naposledy jsi ji viděl/a z taxíku, když jsi odjížděl/a studovat na konzervatoři. Dospělost ti přinesla zaslouženou slávu za tvé umění, ale vytouženého ocenění od Julie ses nikdy nedočkal/a.

ROCKY, největší potížišta mezi Ztracenými dětmi. K Julii jsi se dostal/a ve dvanácti letech. Říkávala o tobě, že se sám/a vězníš za zdmi, které sis kolem sebe postavil/a. V jejím domě jsi moc nepobyl/a – vždycky, když ti začalo téct do bot, ses vytratil/a. Od lidí sis vždy udržoval/a odstup, a možná i proto byl tvůj vztah s Julií ke konci složitý. Dal/a jsi najevo svou zranitelnost a její nevhodná reakce tě zahnala hluboko do úkrytu. Při vašem posledním setkání jsi jí svěřil/a tajemství a nedopadlo to dobře. Dospělost ti přinesla skupinu přátel, kteří tě podporují, a koníčka, který se nakonec stal i tvým povoláním.

SKŘÍTEK, snílek Ztracených dětí. K Julii ses dostal/a v devíti letech. Vždy ti říkala, že sis spletl/a čas a místo, kam se narodit. Život v Juliině domě byl pro tebe plný čtení a příběhů – vždy ti ochotně sehnala všechny fantasy knihy a komiksy, které sis přál/a. Tvé vzpomínky z dětství se proplétají s fantazií tak, že je ani nedokážeš oddělit. Tvůj vztah s Julií byl pěkný až do konce, i když jste si v době, kdy ses začal/a věnovat psaní, už nebyli tak blízcí. Naposledy jste se viděli poměrně nedávno, když sis k ní přijel/a vyzvednout nějaké knihy. Nemohl/a jsi je najít, a ona ti je s úsměvem přinesla. Dospělost ti dala úspěch i zdravou rovnováhu mezi skutečným a imaginárním světem.

MYŠKA, nejmladší ze Ztracených dětí. Do Juliina domu ses dostal/a ve svých jedenácti letech a ona vždycky vtipkovala, že jdeš pozdě. Celou dobu v jejím domě o tebe všichni ostatní pečovali a tak trochu ti nahrazovali rodiče. S Julií jste neměli/y moc blízký vztah, ale v momentech, kdy jsi pochyboval/a o své identitě, tě vždy podpořila. Nenápadně ti pomáhala vše překonat, a aby tě povzbudila, dokonce ti o sobě prozradila tajemství, které jsi nikomu jinému nikdy neřekl/a. Váš vztah nebyl ke konci podle tvých představ. Naposledy jsi ji viděl/a těsně před promocí. Dospělost je pro tebe obdobím spokojenosti a úspěchu.

Úvod

(M) Minulý týden byl... těžký. Od chvíle, kdy jste se dozvěděli o Juliině smrti, se v myšlenkách stále vracíte do jejího domu. Vracejí se vám roztříštěné dětské vzpomínky – některé se vynořují ze zapomnění samy, jiné si vybavíte při rozhovoru s terapeutem, užívání různých látek nebo úmyslně.

Nemůžete uvěřit, že Julie je pryč. Vždycky se vám zdála věčná, nestárnoucí, neměnná. Ujala se vás, když jste neměli nikoho jiného, a vy jste se stali jejími Ztracenými dětmi. Její dům byl pro vás bezpečným úkrytem, i když možná ne vždy útulným. Mohli jste u ní zůstat, jak dlouho jste chtěli, a vrátit se, kdykoli jste potřebovali. Julie byla pro každého z vás trochu jinou osobou, a pro všechny společně tajemstvím.

I když se vám na její pohřeb zpočátku nechtělo, nakonec jste dorazili. Po obřadu jste se s několika dalšími Ztracenými dětmi setkali ve starém domě, bez Julie tak prázdného a studeného. Její právník vám poslal dopis, ať si přijedete vyzvednout památku, kterou pro vás nechala na půdě svého domu – na místě, kam jste jako děti nesměli. Společně teď stoupáte po rozvrzaném skládacím žebříku na temnou, zaprášenou půdu. Světlo vašich baterek odhalí velkou truhlu s nápisem „Poklady“.

Obstoupíte truhlu a zvedáte její víko. Vidíte, že je plná předmětů zabalených do hadrů a starých šatů. To, co se chystáte odhalit, by vám mělo napovědět, jak Julie skutečně žila a kým byla. A tak někteří s nadšením, někteří váhavě saháte po jejích pokladech a netušíte, co vám přinesou...

I. část: Půda

(M) Začneme přípravou Půdy, fyzického nebo virtuálního prostoru pro hru. Uprostřed tohoto prostoru bude stát krabice, do které umístíme fyzické rekvizity. Každý hráč do ní vloží tři předměty. Při jejich výběru se můžete řídit pokyny z poslední strany tohoto herního zadání, ale stejně dobře vám poslouží i jakékoli jiné hmatatelné předměty, jako například žetony, mince nebo karty.

Poznámka: Pokud hrajete online, krabici plnou předmětů si budete pouze představovat. Své tři předměty si připravíte na dosah a až přijde řada na jejich vyjmutí z krabice, znázorníte ho tím, že je odložíte.

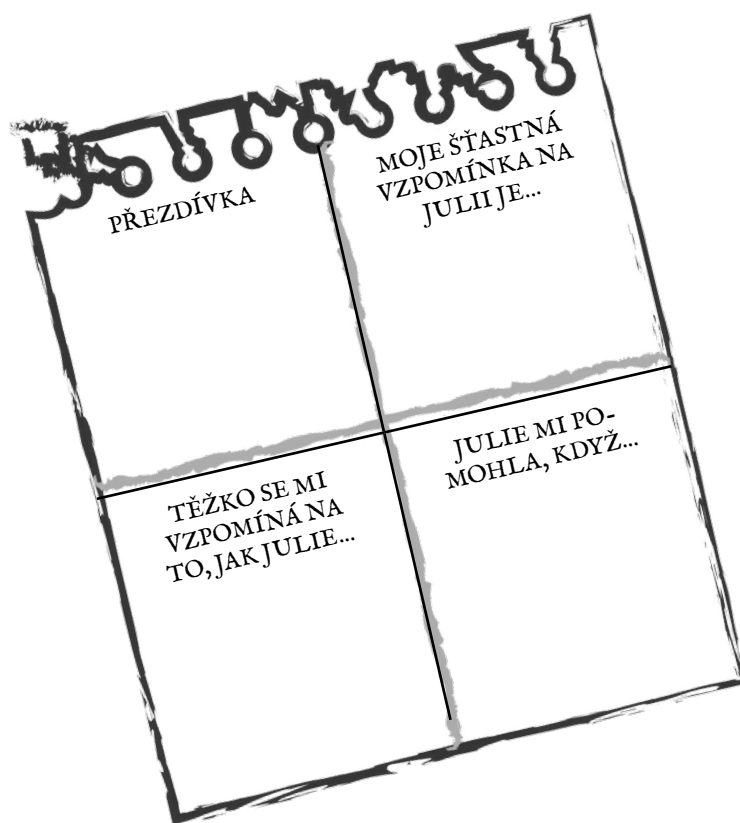
Herní archy

Domluvte se, kdo s objevováním začne a v jakém pořadí budete pokračovat. Nyní se na chvíli zamyslete, zkuste se sžít se svými postavami a s tím, co vědí o Julii. Pak si každý vezměte list papíru a přeložte ho na čtyři stejné díly. Do každé sekce si nyní něco zapište, ale nechejte si volné místo na případné další zápisy během hry.

Do první čtvrtiny si nahoru napište přezdívku svého Ztraceného dítěte, zbytek nechejte prázdný. Do každé ze zbývajících tří částí si zapište jeden z následujících pokynů a pod nimi si nechte volné místo.

- Moje šťastná vzpomínka na Julii je...
- Těžko se mi vzpomíná na to, jak Julie...
- Julie mi pomohla, když...

Poznámka: Pamatujte, že tento papír budete později muset roztrhat (nebo rozstříhat) na části.

Až si všichni hráči připraví postavu, můžete přejít na druhou část.

Je-li třeba, udělejte si před tím přestávku.

2. část: Truhla

(M) Sedíme v kruhu kolem zaprášené staré truhly a probíráme se jejím obsahem. Jeden po druhém si každý z nás představí nějakou Juliinu památku z dřívějších dob, vyjme ji z truhly a popíše ostatním. Všichni ostatní – počínaje sousem po pravé ruce – pak pokládají otázky o této věci a o tom, co by mohla o Juliině minulosti odhalit. Odpovídat se na ně ale nebude, jsou to jen řečnické otázky – spíš vaše postřehy, vyslovené s otazníkem.

Příklady předmětů:

Fotografie, vstupenky, pohlednice, novinové výstřižky, letenky, suvenýry, diplomy, ročenky, medaile apod.

Příklady otázek:

„Kolik jí na té fotce může být let?“ „Nevěděla jsem, že byla horolezkyně!“ „To je pravý Picasso?“ „Julie vyhrála Oscara?“ „Kdo je ta paní, co tady Julii objímá?“ „Cože, byla zatčená?“ „Páni! Julie a na demonstraci?“

(M) Po zaznění všech otázek se ten, kdo vytáhl památku z truhly, zamyslí nad všemi otázkami a vybere si jednu ze čtyř sekcí na svém herním archu (kromě té se svou přezdívkou). Pak ještě chvíli tiše posedí a ostatní jej zatím nebudou rušit. Pokud chce, může si vzpomínající do vybrané části svého archu zapsat krátkou poznámku. Pak podle pokynu v této sekci odvypráví svou vzpomínku na život s Julií. Nemluvte při tom za Julii; vyprávějte z pohledu Ztraceného dítěte, svým vlastním hlasem.

Až odvyprávíte svou vzpomínku, odtrhněte vybranou část svého archu a vyberte si, jak s ní naložíte. Můžete ji:

- poskládat a schovat si ji,
- poskládat a předat jinému ze Ztracených dětí,
- roztrhat a kousky zahodit,
- poskládat a vložit do truhly.

Takto pokračujte, dokud každému ze Ztracených dětí nezůstane v ruce jen poslední část archu. Pak přejděte na třetí část hry.

3. část: Pravda

(M) Ještě stále sedíme v kruhu. Baterku, svůj jediný zdroj světla, položíme doprostřed a chvíli si ještě povídáme o Juliině životě, o tom, kým byla a s jakými pocity teď vzpomínáme na život u ní. Přemýšlejte, co by bylo jinak, kdybyste už tehdy věděli něco z toho, co jste právě zjistili.

Teď je čas nahlas spekulovat o těch stránkách jejího života, které jsme ještě neodhalili. Střídejte se v pokládání otázek a o každé chvíli diskutujte. Vhodné jsou otázky jako např. „Proč zůstala sama?“ „Milovala někdy někoho?“ „Proč si brala domů Ztracené děti?“ „Proč žila až do konce života opuštěná v téhle staré zřícenině?“

Až se všichni vystřídají v kladení otázek, moderátor přečte následující text:

(M) Během hovoru si všimnete, že na dně truhly ještě něco zůstalo. Nějaká kniha... a když ji vytáhnete na světlo, ukáže se, že je to album. Na jeho deskách najdete pod silnou vrstvou prachu nápis „Mé ztracené poklady“.

Každý z vás má v tomto albu svou stránku a na ní fotografii, o které ani nevíte, kdy vznikla, spolu s nějakou sentimentální maličkostí, o níž byste nečekali, že si jí Julie vůbec všimne, natož aby si ji tak pečlivě schovala. V tichosti si promyslete svá nová zjištění o Julií i vzpomínky, které ve vás vyvolalo album.

Nakonec zbývá použít poslední sekci vašeho herního archu. Víte, že mezi vámi a Julií zůstalo něco nevyřčeného, nedořešeného. Nikdy jste si nebyli jistí, jak vás doopravdy vidí a co pro ni znamená.

A až dodnes jste nevěděli, co znamenala ona pro vás. Zapište si k tomu pár slov na poslední část archu a počkejte, až s tím budou hotovi i ostatní.

Nyní můžete jeden po druhém přečíst svou pravdu nahlas. Pokud ale chcete, můžete si ji nechat jen pro sebe – rozhodnutí je na vás.

Debriefing

Dopřejte si dostatek času na doznění poslední části hry. Až budete připravení, můžete rozsvítit (nebo zůstat i na debriefing v herním prostoru). Pokud jste používali jmenovky, nyní si je můžete sundat. Postupně každý po kruhu řekne své pravé jméno a jméno příbuzného nebo jiné osoby, kterou mu tato hra připomněla. Pokud budete chtít, připojte i vzpomínku na tuto osobu; pokud ne, řekněte jen její jméno a kým pro vás byla.

Nespíchejte. Vydýchejte se. Klidně vzpomínejte a respektujte ostatní.

PŘEDMĚTY

FOTOGRAFIE

z Juliina dětství

FOTOGRAFIE

rodinný portrét

FOTOGRAFIE

dobrodružná scéna

FOTOGRAFIE

ze které byl někdo odtržen

FOTOGRAFIE

Julie se slavnou osobností

FOTOGRAFIE

z Juliiných školních let

POHLEDNICE

z Juliiných cest

POHLEDNICE

od někoho ze zahraničí

POHLEDNICE

od přátel nebo lásky

PŘEDMĚT

sentimentální maličkost

PŘEDMĚT

cena či medaile

PŘEDMĚT

památka z dětství

PŘEDMĚT

něco velmi cenného

PŘEDMĚT

který vyrobila

PŘEDMĚT

který jsi vyrobil/a ty

PAPÍR

článek o Julii vystřížený
z novin

PAPÍR

s obrázkem, který jsi jí
nakreslil/a

PAPÍR

s autogramem slavné
osobnosti

DOPIS

asi od její lásky?

DOPIS

který napsala, ale neposlala

DOPIS

který prozrazuje něco
šokujícího